

Făcea mofturi cu mămica:
— Petru, mănâncă-ți supa!
— Nu! Nu vreau!

Făcea mofturi cu bunica:
— Petru, mănâncă-ți supa!
— Nu! Nu vreau!

Făcea mofturi cu bunicul:
— Petru, mănâncă-ți supa!
— Nu! Nu vreau!

Făcea mofturi cu tatăluc:
— Petru, mănâncă-ți supa!
— Nu! Nu vreau!

Din toată familia, cel mai rău făcea
mofturi cu tăticul.

— Tu știi ce li se întâmplă băieților
care nu vor să-și mănânce supa?

— Nu! Nu știu!

— Aha! Păi, la miezul nopții, Baba-Cloanța-Cotoraonța vine
în camera lor și-i sperie așa de tare, încât în ziua următoare nu
numai că-și mănâncă supa, ci o înghit cu tot cu castron!

— Nu-mi pasă! Nu există vrăjitoare!

Și uite așa, Petru se ducea în pat cu burta goală...

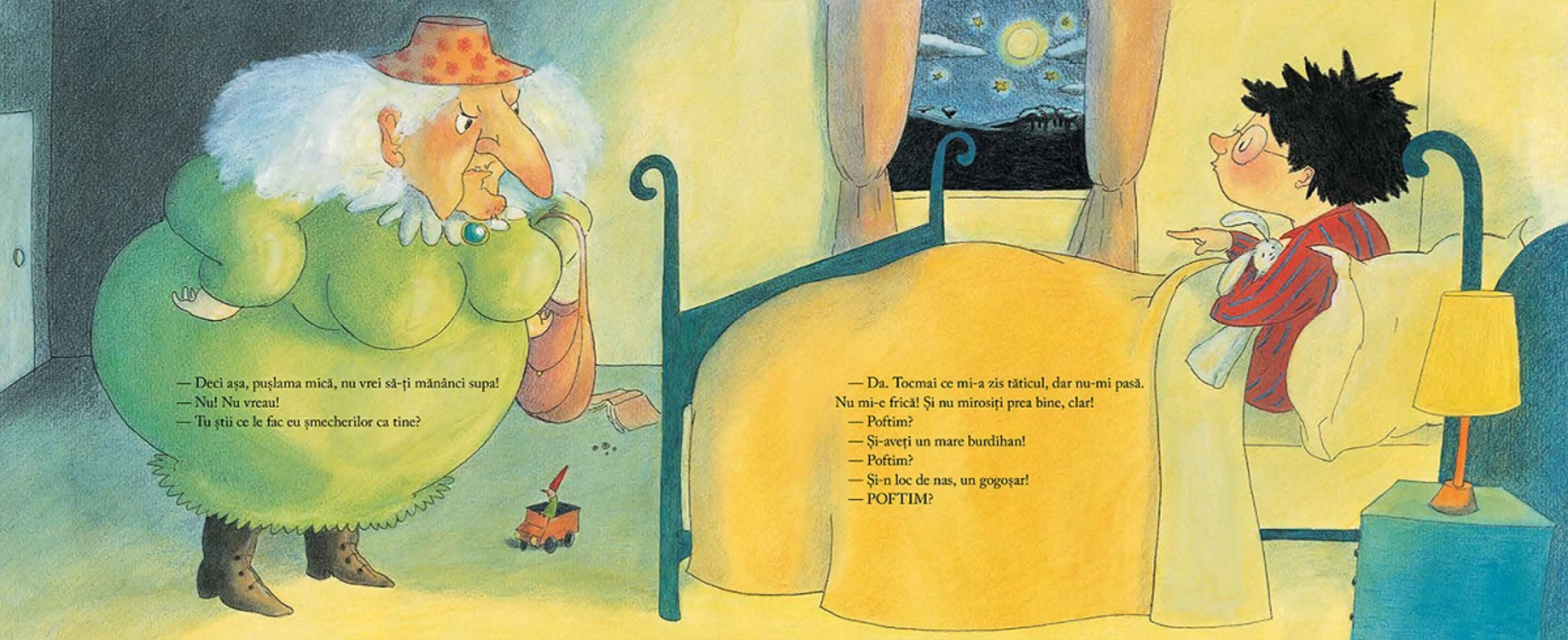
Dar, într-o noapte, s-a întâmplat ceva ciudat.
Chiar foarte ciudat! În camera lui Petru s-a deschis
ușa șifonierului, cu un scârțâit îngrozitor.

Petru a aprins veioza de lângă pat.

Era pocită, prea bine nu mirosea și păr
în bărbie avea. Baba-Cloanța se nimea.

— Deci așa, pușlama mică, nu vrei să-ți mănânci supa!
— Nu! Nu vreau!
— Tu știi ce le fac eu șmecherilor ca tine?

— Da. Tocmai ce mi-a zis tăticul, dar nu-mi pasă.
Nu mi-e frică! Și nu miroșiți prea bine, clar!
— Poftim?
— Și-aveți un mare burdihan!
— Poftim?
— Și-n loc de nas, un gogoșar!
— POFTIM?